

стокостъ, както и при всички живи земни твари. Чести явления сж караницитѣ по между имъ: плѣсници съ крила, удари съ клюни и пр. Въ всѣко гължбово общежитие ще се намѣри по единъ или нѣколко груби мжжкари, които тиранизиратъ всички други. Това се забелезва особено преди събиране на десейкитѣ, когато за една хубавица сж кандидати по нѣколко луди-млади.

Интересно е, че докато гължбитѣ мжтатъ, или малкитѣ имъ сж още кърмачета, проявяватъ голѣми майчински и бащински грижи, даже геройски ги защищаватъ, но щомъ като малкитѣ поотраснатъ, най-немилостиво биватъ гонени и даже бити.

Гължбътъ не е и миролюбивъ и по-добре бихме направили да не го поставяме като „емблема на мирътъ“. Но какво друго да бжде? Освенъ агнето, предопредѣлената жертва, нѣма въ свѣта нищо друго. А гължбитѣ, макаръ и да се преследватъ едни други и да преследватъ малкитѣ си, все пакъ сж по-добри отъ много други птици, като сж безразлични и поне не проявяватъ интересъ къмъ близкитѣ си. Между животнитѣ има по-голѣми жестокости, които често достигатъ до кървожадность. По-слабиятъ винаги е беззащитенъ, той страда и е изкупна жертва, но ако и това недѣгаво същество стѣпне на краката си и то става зло и отмжстително.

Произходътъ на домашнитѣ гължби

Голѣмо е разнообразието между домашнитѣ гължби. Човѣкъ се запитва отъ къде сж се взели толкова разновидности, кои отъ кои по различни.

На времето си още Чарлзъ Дарвинъ, използвайки тѣхната голѣма плодовитостъ, обърналъ внимание на разнообразието въ видоветѣ, създадени въ сравнително кжсъ периодъ време. И действително, за 2—3 години могатъ да се проследатъ десетки поколения съ хиляди индивиди: сиви, бѣли, черни, червени, пѣстри, съ качулки на главата, съ пера по краката, съ дълги човки, съ кжси човки, съ дълги крака, съ кжси крака, съ бухнати пера около шията (герданчета), съ широки пауновидни опашки и какви ли не още! Надъ 150 вида гължби днесъ сж познати